

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. Opravištevno, na katero naj se blagovoljlo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Janežičeva svečanost.

Vodstvo Rudolfove železnice je z odlokom 2. avg. dovolilo za vse udeležnike Janežičeve slavnosti na vseh njenih progah v II. in III. razredu od 10.-17. avgusta trajajočo ponižano vožnino. Jednako je dovolila direkcija južne železnice ponižano vožnino v II. in III. razredu ali z dostavkom, da se ima posamezni č. p. n. gostov po sprejemnici ali vstopnici kacega domačega društva izkazati, da spada k jednemu ali družemu naših narodnih društev. Tudi tu so legitimacije veljavne od 10.-17. avgusta.

Ob enem omenjamo, da ide Rudolfova železnica (prišedši iz Ljubljane čez Trbiž) samo do postaje Beljak (Villach) in od tam do Vrbe (Velden) južna železnica; torej bode č. g. g. gostom (iz Trbiža — Ljubljane — Gorice — i. t. d.) v Beljaku na novo si preskrbeti z legitimacijo južne železnice v roki vozne biléte do Vrbe (Velden).

P. n. gospodje iz Štajerja, Dunaja i. t. d. se do Vrbe peljejo z južno železnico in jim tedaj nij treba legitimacije Rudolfove železnice, temveč samo legitimacijo od južne železnice.

Legitimacije smo v večjem številu na uže imenovane čitalnice odposlali in si jih naj č. g. udeležniki ustno ali eventualno pismeno od njim najbližnjega mesta ob pravem času preskrbijo.

Udeležba bode velika! Složimo se in slavnost postane kinč našej zgodovinski!

Za č. g. gospode, ki bodejo v ponedeljek, 14. v Celovec se peljali in tam jeden dan ostali, se je uže jedna največjih gostilnic z najlepšim vrtom najela. O tej stvari pa

se še bolj natančno pomenimo na dan slavnosti v št. Jakobu.

Da se srečno snidemo!

Predsednik odbora Janežičeve slavnosti.
V Celovcu 4. avgusta 1876.

Mi dajemo tu spredaj stoječemu naznanilo prvo mesto za to, ker hočemo željo in prošnjo izreči, da se omikani Slovenci od vseh krajev naše domovine vzdignejo in 13. avg. gredo čast izkazat spominu moža, čegar pero je neutrudno delalo za razvoj našega slovenskega jezika, ki je vsem narodom glavna podloga, fundament narodnosti.

Jugoslovansko bojišče.

Na hercegovinskem bojišču gredo stvari izvrstno dobro. Črnogorci oblegajo Trebinje, kjer je zadnja in jedina redna turška Muktarjeva vojska v tem poslednjem kotiču zapahneni, da se geniti ne more. Ker živeža ne more od nikoder dobiti, v Trebinji pa gotovo za dolgo nij živeža za ostanke Muktarjeve vojske, morajo se Turki kmalu udati, kar se tudi pričakuje.

Žalostna je novica, ki dohaja, sicer preko Carigrada, oficijalno turško, s srbskega bojišča. Glasi se: Carigrad 6. avg. Po dvadnevem boju so Turki vzeli srbsko mesto Knjaževac. Prostovoljci (to so turški fanatiki islama) so mesto do tal požgali. Izgube Srbov so znatne. — Želeli bi, da bi se ta vest ne potrdila, kakor se marsikatera, iz Carigrada datirana, nij potrdila, vendar verjetna je. Zdaj se začne najljutejši boj. Na vse zadnje, če se Srbom sreča ne vrne, Rusija je ne bode pustila, ne more je pustiti pustošiti!

Sicer pa s tem, da so Srbi mesto Knjaževac izgubili, nij še vse izgubljeno. Ravno

narobe, strategji trdijo (na primer izvrten večak v novem ilustrovanem dunajskem listu), da še le potem, če Knjaževac pade, morajo Turki svoje moči razdeliti in proti najmočnejšim srbskim položajem naskakovati. Črnjajev je pri Vratarnici, mej Knjaževcem in Zajčarom. Tu bodo Srbi vse moči zbrali. In tu pride do glavne bitve. Srbi bodo junaško zadnji napor naredili, da Turke vržejo. In mi imamo upanje še vedno, da tu se bode Turkom zgodilo kakor v Hercegovini pri Vrbici. V Hercegovini so bili i Črnogorci pred Blagajem pri Bišini tepeni, a pomaknili so se v soteske nazaj in tam uničili zmagovalno turško vojsko. Tudi Srbi pri Vratarnici, kakor tudi pri Banji, kamor so se odmaknili, čakajo v soteskah. Če pa vse nij, potem je zadaj ruski narod!

Srbskemu „Istoku“ piše se iz Soluna: Pred nekaj dnevi se je poročalo v listih, da je turška vlada 400 Bulgarov, kateri so bili v Adrianopolju zaradi upora zaprti, vsled nečega sodnijskega ukaza izpustila. O tej sodbi, katero so turški listi raznesli, poizvedeli smo, da so omenjenih 400 Bulgarov v necem dvorišču po morili. O tem nečloveškem in popolnem zverinskem dejanju more vsak razvideti, koliko smemo verjeti Turkom in zvestim nemškimi prijateljem na Dunaji.

Iz Sarajeva se 26. p. m. „Pol. Corr.“ poroča: Vsled poročil iz sosednje Hercegovine je policija vse ostale Mohamedance, kateri le morejo orožje nositi vkup zbornala in jih v hitrih marših v Mostar poslala. Vali je govoril odpotujočim zelo na srce. Pravoslavni metropolit iz Bosne, Antimos, bil je dosedaj vstaji sovražen. Še pred kratkim je opomnil z nekovim pisanjem vse pravoslavne sinove

Listek.

Čast in sramota.

(Novela iz družinskega, večernega življenja ljubljanskega. Spisal Ogrinec.)

VI.

(Konec.)

Kakor v oproščenje, da je s tem silovitim napadom na javnem žalil dostojanstvo proti občinstvu, obrne se meščan proti Brüllu rekoč:

„Ta nesramni stekljačar zalezuje mojo mlado pošteno hčer, in ne mara niti za večkratni opomin! Zato ko ne sliši, naj čuti! Kaj me briga njegov grb!“

Robert odobrova nakima na te besede in gre iz prva počasi, pa zmirom hitreje in hitreje na ravnost proti svojemu stanovanju, kakor zamokel hudourni oblak.

Prišedši domov široko razkrehne duri in — kak pogled! Na zofi mej Olgo in Berto

sedi c. kr. častnik Nebelmajer in boža hčeriki ročico.

„Grom — vajet napet! Tako, tako?“ treska Robert mej nje, da nežna družbica migom razprši vsaksebi.

„Oprostite prečestiti gospod Brüll!“ jeclja častnik.

„Oprostiti? Kdo je vas pozival semkaj?“ kriči Robert.

„Oprostili bode, gospod —“

„Jaz oproščeval v svojem stanovanju —? Alo naprej, le hitro ven, vam ukazujem!“

„Robert!“ kliče pristopeča Berta s pomenljivim glasom.

„Oče!“ prosi Olga poluglasno.

„Gospod Brüll!“ pozove Nebelmajer nekaj zoperstavlivo.

„Ven iz moje hiše! ven!“ rjove določno Robert in z žilavo roko zgrabivši Martovega junačka porine ga skozi odprta vrata in za-

toči navzdol, da revše trkljaje se zdrči po stopnicah.

Lehko si je misliti grom in polom, ki potem nastaneta v Brüllovi družini. Robertov vrišč prodere njegovega tesnega stanovanja meje, in v malo dneh potem se uže vname v raznih ljubljanskih krogih zanimajoč pomenk o Brüllovi družini, o Česlju in o ven vrženem Nebelmajerji.

Berta ne more več dni po omenjeni nevihti prav zavedeti se. Vse njene prijazne sanje, njeni lepi gradovi in ugodno-zabavni po polu dnevi — vse je proč, in nij upanja, da se povrnejo kmalu! Tako tožno še nij nikoli bilo v Bertinem srci! In vendar, glavni udarec ima še le priti!

Menj se zmeni Olga. Pač marsikak dolgočasen po polu dan zelo pogreša tako nemilo pometenega Nebelmajerja; vendar saj ozke sobne stene ne morejo njene ljubezni kleniti. To, da očeta čez dan nij doma, daje jej

Bosne, naj bodo udani sultanu in turškej državi. V zadnjem času pak je dobil brezpodpisna pisma, v katerih se mu je s smrtjo žugalo. V nekem pismu napovedal se mu je celo dan in ura, ko bode s smrtjo kaznovan za svojo izdajo nad srbskim narodom. Vsled teh žuganj je odpotoval za nekaj časa v inozemstvo. Varnost postaje tudi tu zmirom negotovejša; denes po noči ubije kak kristijan Turka, jutri pri belem dnevi zopet Turek kako kristijanko. Tako se je pripetilo pred kratkim, da je nekovega 12letnega srbskega dečka na takozvanem cesarskem mostu napal Turek, kateri mu je s handžarom prsa razdvojil. Morilcu nij se zgodilo prav nič, ker sedaj se le redko kedaj pripeti, da bi policija kacega mohamedanca prišla.

Četa baži-božukov, katera je včeraj izmarširala, bila je oborožena deloma s starimi kuhinjskimi noži. Povedalo se je omenjenej druhalu da bode vse drugo orožje v Mostaru dobila, ali znano je povsodi, da v Mostaru niti jedne puške nij, katera bi se mogla rabiti.

Turški vojaki v Kleku so obupali, da bi se mogli držati, za to so požgali 4. avgusta zvečer svoja stanovanjšča in se odpeljali na turškej ladiji po morji proč, najbrž za zmirom.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. avgusta.

Iz **Dalmacije** se poroča s telegramom iz Zadra, da je avstrijska vlada prišla in zaprla jednega vodjo hercegovskih vstajev Luko Petkovića, ko je hotel v Grahovo iti. Zopet usluga Turčiji?

Iz **hrvatskega** sabora se poroča nevesela vest, da je vodja narodne opozicije dr. Makanec iz sabora izstopil. svoj mandat kot narodni zastopnik položivši. Glavni vzrok temu koraku je bolehavost mladega advokata, v drugej vrsti morda tudi obzir na familio ker mora advokaturu s tem kolikor toliko zane-marjati, če se s politiko peča, v tretjej vrsti pa je gotovo odstopa tudi kriv nelep način, kako so „Obzorovci“ včas napadali tega značajnega moža samo za to, ker je iz patriotizma grajal njih popustljivost in oportunnost.

Vnanje države.

V **Rumuniji** je pa zopet jedenkrat ministerska zmenjava. Vsi ministri so dali ostavko. Novo ministerstvo bo sestavil Bratiano.

„Če **Turčija** zmaga, pravi v uvodnem članku „N. W. T.“, zmaga ž njo azijatsvo, grehi iz orijenta. Turčija bi zmagala le s pomočjo verskega fanatizma, islama, potem

se pa tudi popolnem k islamu vrne in tisti, ki še res menijo (če jih je kaj) da se Turčija more reformirati, videli bodo kako zelo so se zmotili.“

Carigradski turški list „Bassiret“ kliče vseh 300 milijonov Mohamedanov iz Azije in Afrike na boj proti kristijanom v Evropi (katere zdaj žalibog le mali a hrabri Srbi in Črnogorci zastopajo) in pričakuje celo iz Indije 60 milijonov ljudi na pomoč za islam. Ali nij sramota za vsacega kristijana nemškutarja, če še simpatizira s Turki?

O namerah **grške** vlade se piše iz Aten tržaškej „Imera“, da bode grška zbornica 18. avg. sešla se. Predloženo jej bode potrjenje posojila za vojniške namene, sklicanje 30.000 mož vojske. V Belgiji in Holandiji kupuje vlada streliva, ali s težavo, kajti nekoliko streliva, ki je bilo kupljeno v Belgiji, konfiscirali so Francozi, ko je na potu bilo

Angleški rodoljub Russel v pismu do Granwilla priporoča zvezo z Rusijo, da se turškim neusmiljenostim v Bulgariji konec stori.

V severnej **Ameriki** se je oglasil demokrat Tilden za kandidaturu predsednika republike.

Dopisi.

Iz gornje savinjske doline

7. avg. [Izv. dop.] „Slov. Narodu“ imamo se zahvaliti, da tako pogosto dobivamo poročila iz domačih rok o Rusiji, kakor glavnem faktorji v sedanjem boji Slovanstva za svobodo in sploh civilizacijo. Če bi bil naš list poljsko-romanskega duha, ne bilo bi objektivne vesti o delovanji ruskega naroda, ne mogli bi krepiti svojega lastnega mnenja z velikanskimi primeri. Da v istini, narod, kateri žrtvuje toliko v razširjenje in utvrjenje slovan-ske ideje in sploh v zmago Slovanstva nad sovražnimi njemu narodnostimi, ta narod mora iskreno čuti radost in žalost človečanstva sploh in najkrutejši njegovi vragovi bodo nehoté primorani opustiti surovo doneče fraze à la „russische Barbarei“ itd. I kaj sledi za nas iz teh velikanskih primerov milosrdja?

Sledi iz tega za nas moralna dolžnost, posnemati jih po vsej sili. In kako jih posnemamo? Samo v Ljubljani je nekaj organizacije, po drugod pa vse lepo mirno spi in sladko sanja o boljšej prihodnosti Slovanstva! Da pač lepo, če bi pečene ptice komu itd.

Res, Slovenci smo ubožni kakor koli kdo; pa pri vsej naši ubožnosti mogli bi storiti nekaj več! Stalni slovenski prvaki naj organizujejo po večjih krajih odbore, kateri bi sprejemali in odpošiljali v Ljubljano kakor naš

centrum vsako vsjačino, in kako, da bi ne mogli kaj storiti! Ljutomer, Ptuj, Maribor, Konjice, Slov. Gradec, Mozirje, Celje Celovec, Beljak, Trst, Gorica itd. organizujte se in pomagajte brezsebično biti vojsko proti azijatskemu izlamizmu za pravoslavno in katoliško idejo, blagotvorno, če se javi v svojej prvotnej, prekrasnej podobi! Če ne bo drugzega, čednih cunj je tudi na Slovenskem dovolj, in te bodo ranjenim junakom dobro došle.

Od slov.-štajerske Mure 6.

avg. [Izv. dop.] Kako se Magjari v sedanjem jugoslovanskem boji Slovanov bojé, kažejo zadnji dogodjaji, zlasti zapiranja slovanskih domoljubov, kakor so Miletič, Kapsanovič in dr. A tudi v naši bližini se je nekaj podobnega zgodilo, čemur smo se vsi čudili in kar je tudi „Slov. Narod“ po „Pol.“ kratko omenil. Naj vam v večje pojasnenje nekoliko to natančneje opišem.

G. Murković, nadučitelj v Belotincih na Prekmurskem služi tu uže mnogo let in uživa splošno spoštovanje mej ondotnim mirnim prepohlevnim slovanskim ljudstvom. On je rodod štajerski Slovenec, ima izvrstne zmožnosti in precejšnje znanosti, osobit v godbi, govori tri jezike (slovenski, nemški, magjarski). Po svojem obnašanji v družbi je nekakov kosmopolit a proti na Prekmurskem gospodujočim Magjarom — se krepko poteza za svojo drugo (magjarsko) domovino. — In glejte, še temu svojemu privržencu nijso zaupali boječi Magjari, kar kaže njih veseli strah pred Slovani.

Ovadi je tega „magjarskega Slovenca“ nekdo pri ministerstvu v Pešti, da je soud srbske omladine in agitator mej ogerskimi Slovenci. (Tacega človeka bi pač ondi trebali, toda žalibog nij ga). Na to je prišel nek sodec iz Lendove k g. Murkoviću in mu vse njegove omare in listine preiskal, da bi našel kaj sledu o dopisovanji s srbsko omladino, in je celo ondotno pošto prebrskal, toda brezvspešno!

G. Murković se je pritožil na ministerstvo in terjati natančneje preiskave zoper sebe. Tako vohajo Magjari „veleizdajo“ celo mej krotkimi, preponižnimi in le malo izobraženimi ogerskimi Slovenci.

Iz Središča 5. avg. [Izv. dop.] Po neprijetnej mokrej in mrzlej pomladi so vroči

priložnost, da do malega vsak dan dobi urico, v katerej pohiti k svojemu ljubemu potolažiti in okoristiti se za poprejšne dolgočasevanje.

V tako premenjenih okolnostih pri Brüllu poteče štiridesetdanski post. Razun nekaterih bolj ali menj vihnih razgovorov, v katerih Robert skuša Berti do dobrega pojasniti kaka pač jo tista čast o katerej mu je ona vedno in vedno prorokovala, da s Česljem pride v držino, ne pripeti se ničesar važnega pri Brüllovih.

Na velikonočno soboto, kmalu po kosilu, napravi se Olga nekaj bolje, kakor navadno o izhodih, in Berti se zdi, da se nekako teže odpravlja iz doma ter pač tudi nekaj mileje poslovlja od nje, kakor pa sploh. Druzega, kaj hujega ubogi materi ne pride na um. Ali ko poteče ura za uro, in se jame uže mračiti pa Olge le in le nij še domov, začno se Berti mahom dramiti hude skrbi in brž potem jo prešine prestrašena misel. Vsa opotekajoča

se hiti k oknu, da bi tamkaj toliko poprej zagladala jo, ko bi prihajala.

Kar potrka postrešček in jej odde pismo, kateremu naslov je pisala Olgina roka; to precej s prevelikim strahom spozna Berta. Hlastno razganeč ga bere:

Preljuba, predraga moja mama,
bodite zdravi!

Pisoča vam le-te vrstice mi je tako milo, tako genljivo pri srci, da menim, da kar samo tega mora me biti konec! Solze mi curkom kipé — ah bog, kam sem jaz zašla! Pa — druge poti nijsem znala! Sprevidela sem, da moj strogi oče meni nikdar ne privoli v zvezo s gospodom Nebelmajerjem, katerega pa jaz pustiti ne morem, kakor tudi on mene ne. Zagotavlja mi vsak čas, da me hoče vedno tako ljubiti in srečno delati. In te najine ljubezni sad jaz nosim uže pod srcem!

Res strah, kar groza me je pred negotovo prihodnostjo, pred samo soboj! Vendar še veliko huje se bojim pa očeta in nemam

tistega srca, da bi pričakala njihovo togoto. Udam in popolnem se zaupam mojemu ljubljenemu Nebelmajerju in njegovej ljubezni. Kamor on, tja grem jaz: njemu v roke izročim svojo osodo!

O predobra, premila mamá! pa zato ne kolnite me uboge hčeri! O pomirite se, tolažite tudi mojega dobrega očeta — potem bom z dokaj lažjim pričakovala dné, ki nas iz nova združi spravljene! — Srečno, z bogom!
Olga.

Neznani bol materi skrči srce, ko prebere to poročilo. Stori se jej, kakor, da ima mrtoud zadeti jo, kakor da celega sveta gorje se pogreza ná-njo — pa niti razjokati ne more! Popolen obup jej mrtvaško obledi obraz. Ne misli nič, ne toži nič — samo čuti bridkost, strašnejo, kakor umiranje.

V takem položaji jo naleti Robert vrnoč se domov. Ona srpo pogleda ná-nj pa mu nemo podá list, pripravljena na vse. Hlastno boročemu uže proti koncu zakliče:

in soparni dnevi, kateri pospešujejo rast in zoritev še ne spravljenih pridelkov. Veliko dosedanje deževje bilo je vzdignilo Dravo čez njeno obrežje in provzročilo mnogo nesreč pri mlinih, sedaj je vendar se znižala in svojo navadno visočino zavzela, mrzloto izgubila sogreta se in sedaj nam pripravlja prijetno hladilo v vročih urah. Vsak prijeten dan skoraj pripelja poštni vlak iz Čakovca goste k nam, kateri se hodijo v Dravo kopat. Po kopanju in s tekom užitej južini se zabavljajo do večernega vlaka. Pojejo kaj radi pa le nemške in madžarske pesni včasih tudi katero slovensko.

Vsakdo sprevidi, da je življenje v kraju z železnico mnogo prijetnejše kot v onem brez nje in vsak kraj če li je mogoče si prizadeva dobiti železnico. Kako si tedaj tudi mi ne bi želeli dobiti nove železnice vezujoče nas s krasno ljutomersko pokrajino, katera bi še nas potem morebiti z bližnjo hrvatsko vezala. Mnogo se sliši od te proge — bo se pa pri sedajno slabem gospodarstvenem stanu stavila in ako se bode je vprašanje kje da pojde. Naglasuje se Ormuž—Središče in Ormužani se zelo trudijo, da bi jo dobili, kar je tudi prav da se. Storili so že več korakov mej tem, ko so Središčani tiho. — Ormužani imajo velicega protivnika ovirajočega to podvzetje in ta je neravno ozemlje. Več bregov z globokimi grabami ovira močno stavljenje železnice čez Ormuž. Prerovi skozi brege in navali vgrabah bi zdatno zvišalo stroške tega podvzetja, mej tem, ko je ozemlje za zvezo s Središčem tako rekoč za to ustvarjeno. Po krasnej dolini mej ljutomerskimi gorami bi se vlekla železnica vezujoča Ljutomer s Središčem brez vsakega brega, koji bi se dovažalo vino ljutomerskih in medjimurskih goric in tudi drugi pridelki, katere hrani bogato Medjimurje. Zveza s Središčem bi bila tedaj mnogo cenejša in dobiček večji kakor z zveza z Ormužem. Lansko leto so bili merilci tukaj ter progo od Ljutomera v Središče zmerili, zdaj pa je vse tiho. — Središčani gibljite in potegujte se za to železnico tudi vi!

Domače stvari.

— („Slavische Grausamkeiten.“) Pod tem naslovom (slovanske neusmiljenosti) je prinesla predzadnja ljubljanska „Laib. Ztg.“, zvanični list naše deželne vlade, članek, ki pripo-

veduje, da so naši slovanski bratje v borbi za svojo narodno svobodo skoro da še krutejši in neusmiljennejši nego Turki. Uže naslov je za nas Slovane tu razžaljiv! **Petindevetdeset procentov** nas je v deželi kranjske **Slovanov**, in uradni list si upa nam razžaljenje „slavische grausamkeiten“ tu v naši sredi na uho zavpiti? I nij zarad „vznemirjenja“ konfisciran kakor z nami delajo, če konstatiramo kaj o nasprotni stranki, kar smo pred porotniki pripravljeni dokazati! Več o tem ne moremo pisati v današnji tiskovni svobodi, ali pomnili bomo to! Sicer pa si dovoljujemo vprašati deželnega načelnika g. **Bohuslava** Widmana, ali se vladana „Laib. Ztg.“ z njegovim dovoljenjem in priznanjem tako redigira? Mi bi radi rekli, da vendar ne, ker g. načelnik je — namestnik cesarjev!

— (Umrl) je 1. t. m. Franjo Séver, modroslovec, po dolgej in hudej bolezni na svojem domu v Šmartnem pod Šmarno goro. Nemila smrt je zelo talentiranemu vrlemu narodnjaku pota prezgodaj zaprla, da nij mogel svojemu narodu bolje koristiti. Bodi mu zemljica lahka!

— (Črnomeljski c. kr. okrajni glavar Tribuzzi) je v soboto umrl.

— (Koncert) na restavracijskem vrtu ljubljanske čitalnice v nedeljo večer je bil obilo obiskan, petju in godbenim produkcijam se je rado aplavdiralo. Posebno je občinstvo pozdravilo nastop opernega pevca g. Nollija iz Zagreba.

— (Vreme) je v zadnjem času zopet nekoliko deževno postalo. Uže dva dni smo imeli nevihte z gromom in treskom, in od tu in tam se čuje o toči, ki dela mnogo škode. Meteorološki poročila od zahoda pak naznanjajo, da barometer jako hitro pada in to proti celemu kontinentu. Pričakovati je torej v prihodnjih dnevih viharjev in neviht in zopet mnogo dežja, katerega pak se najbolj bojé posestniki vinogradov, ker vino vendar še nekoliko dobro kaže.

— (Iz Maribora) se nam poroča, da je bil šolski list „Slovenski učitelj“ od 5. avg. konfisciran. Idala se je na to dotična številka v drugem natisu.

— (Nesreča.) Od sv. Jurja na Ščavnici se nam 3. avg. piše: Strašna nesreča se je v Vidmu 3. avg. zgodila. Pri posestniku Podplatniku je začelo v skednji goreti in ker je celo poslopje bilo sè slamo pokrito, bilo je

v kratkem vse uničeno. Gospodar pa, njegova mati in sestra hočejo ljutemu elementu nekaj iztrgati, a vsi žalostne smrti v ognji poginejo. Nesreča pa je tem večja, ker nij nič nikjer zavarovano. O da bi naši gospodarji vendar uže ispredvideli, kaka dobrota so zavarovalna društva.

— (Življenja sit.) Piše se nam: V petek 4. t. m. po polu dne ob 3. uri vozil je teževlak iz Čakovca v Središče. Mej potjo skoči iz tik železnice stoječega grma mož, beži na železnico ter se vleže na pot še le nekatere sežnje oddaljenemu vlaku. Vodja nij mogel vlaka tako naglo vstaviti in tako ga je mašina čez pas prerezala. Ta življenja siti mož bil je baje sodarski pomagač iz Nedelišča v Medjimurji. Zapravil je lepo doto — sedaj pa delati nij hotel — zato si je skrajšal življenje. Navadna osoda zapravljičeva.

Dunajska borza 7. avgusta.

(Kvizično telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	66	gld.	40	kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	69	gld.	65	kr.
1860 drž. posojilo . . .	111	gld.	50	kr.
Akcije narodne banke . . .	856	gld.	—	kr.
Kreditne akcije . . .	145	gld.	30	kr.
London . . .	123	gld.	75	kr.
Napol. . .	9	gld.	81	kr.
C. k. cekini . . .	5	gld.	90	kr.
Srebro . . .	101	gld.	70	kr.

Št. 4258.

(245—1)

Razglas

gledé izpraznenih sirotinskih ustanov.

Letos bodo izpraznjene nekatere sirotinske ustanove v letnem znesku po 41 gld. do 50 gld. Pravico do užitka teh ustanov imajo uboge kranjske sirote moškega in ženskega spola, ki ljudsko šolo obiskujejo, od dovršenega 6. do dovršenega 15. leta starosti, toda prednost pod enakimi okoliščinami imajo tiste sirote, ki so brez staršev, potem sirote brez očeta in še le v zadnji vrsti oziralo se bode na sirote brez matere.

Prošnjiki za te ustanove naj dokažejo starost po rojstvenem listu, uboštvo, način sirotinskega stanu, bivališče, potem naj dokažejo, ali uže kako šolo obiskujejo; tudi je navesti v prošnji, kdo da je siroti postavni ali od sodišča nastavljeni zastopnik.

Nekolekovane prošnje naj se uložijo po dotičnih c. kr. okrajnih glavarstvih, v Ljubljani po mestnem magistratu do

15. septembra 1. 1876.

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani, 25. julija 1. 1876.

„To je sad tvoje nestrpljive trmoglavosti, glej!“

Robert molčé in škrutaje zobmi nekolikokrat podirja po sobi, potem nakrat obstoji in hudobno zareže se proti Berti zagrmí:

„Ita — moje trmoglavosti! Tvojega prokletega pajdaševanja in vozlanja — skončatek! Kaj ti nijsem tolikrat zagotavljal, kaj nijsem vedel, da dotika s takimi ljudmi je pogubljiva! Tù zdaj imaš, kar si iskala, pospeševala — hčer vlačugo; svojemu imenu ne izbrisljivo sramoto!“

„Sramoto!“ vzdihne Berta in si zakrije obraz.

„O, pa naj le gre“, nadaljuje mrzlo oče, naj se potepa po sveti — svobodno!“

„Kaj češ storiti?“ vpraša žena nekaj mirneja meneč, da iz njegovih rahleje ubranih besedi sme pričakovati njegove prizanesljivosti za Olgo.

„Kaj jaz hočem? Nič, ničesar ne! Pustim jo, o pustim naj bo, kder hoče! Videti

hočemo, kdo poprej povpraša po drugem. Potlej pa — vajet napet!“

„Robert!“ pozove žena proseče.

„Molči! to je tvoje delo, baba!“ zagrmí Robert srdito, da Berti zmedli beseda na jeziku.

V malo dneh potem imajo Ljubljancanje dovolj snovi za kratkočasno, zabavno pomenkovanje, ker kljub dandanašnji veljavnej prislovi: „nič novega več“, je vendar romantično izpeljanje dekleta še precej bela vrana v belej Ljubljani.

Zopet je pozna jesen. Prvi sneg prši po sivomračnih ljubljanskih ulicah in posipajoč nadleguje samotni par, gredoči po dunajski cesti. Mlada soproga tesno sklenena z možem povzdigne ljubi obrazec in nekako radovedno pogledé proti družemu nadstropju srečujoče hiše šepetne:

„A, vselej mi je nekako tesno pri srci, kadar grem tukaj mimo.“

„Umejem, ljuba. Tudi meni tako. In

ravno denes — popred sem slučajno se spomnil — denes je let' in dan, kar sem prvokrat in zadnjokrat bil pri njenej materi zaradi nje. Kako zdaj hvalim boga, da sem bil slabo opravil tisti svojo pot!“ rekoč gorko k sebi pritisne ljubljeno ženo.

„Ali kako pač je Olgi zdaj, to sem radovedna?“

V tistem hipu pridrdra samotež voziček in se ravno pred Svitanom vstavi. Na vozu se vspne mlada ženska. Ko nekoliko razmota temne haljine sè sebe, posveti njej svetilnica v bledi, prepadli obraz ter obsije tudi mlado dete, katero ona krčevito stiska k prsim, in ki omrazeno glasno jokati začne.

Svitan po tem nenavadnem prizoru opozorjen pristopi sè svojo ženo bliže in — ostrmi. Spoznal jo je!

„Olga!“ vsklikne sam záse in potem rahlo odmikovaje se silno prizadet šepetaje svoji ženi:

„To je Olga, — Olga, Brüllova hči.“

Oznanilo.

Dne 7., 8., 9., 10., 11., 12., 14., 16., 17., 19., 21., 22., 23., 24., 25., 26., 28., 29., 30., 31. avgusta, dalje dne 1., 2., 4., 5., 6. in 7. septembra t. l., vselej od jutraj ob petih do dveh po polu dne se bo v Ljubljani stoječi c. kr. topniški polk vadil v streljanji na ostro (s kuglami) na vadilišču pri Vižmarjih, na prostoru pod kantonsko cesto mej Spodnjimi Gamelnji in Černuškim mostom.

Zavoljo nevarnosti na življenji je v gori imenovanih dneh in urah ljudem prepovedano, stopiti na vadilišče mej prostorjem gori imenovanim, katero prostorje bode, dokler se bode streljalo, zaznamovano po naznanilnih stražah; tako je tudi ob tem času prepovedano, stopiti na kantonsko cesto mej Spodnjimi Gamelnji in Černuškim mostom, kjer bodo na obeh konceh te ceste tudi naznanilne straže stale.

Strelivo, kar se ga najde, se mora takoj izročiti podčastniku pri c. k. topniških depozitorijih na Ljubljanskem polju postavljenemu, ter se bode dobilo za-nj plačilo, katero je za to odločeno od cesarskega zaklada.

Vsakteri se pa resno svaruje, da naj previdno ravna z najdenimi nabasanimi strelili, katera se še niso raznesla, sicer utegnejo tistemu, ki jih najde, in drugim strašno nevarna biti.

V Ljubljani, 29. julija 1876.

Od c. kr. deželne vlade.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

izdeljuje **Gabriel Piccoli**, lekar na dunajske cesti v Ljubljani. Tudi najboljši in najcenejši pripomoček za čiščenje ust.

1 škatljica zobnega praška	40 kr.
1 steklenica ustne vode	60 kr.

(F3—19)

Vsem bolnim moč in zdravje brez lek in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

30 let aze je bil bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prane, i na jetrah; flegme, kašlja, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprevajanje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlatilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, siljenje krvi v glavo, smenje v nasesih, slabosti in blevanje pri nosečih ožnost, diabet, trganje, sluhjanje, bledice in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenec in je bolj nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spricval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spricvala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastop.

Spricvalo št. 73.670.

spricvalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih na gradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi i grži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju, a alni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodejni v obistih i mehurji, trganji v mehurji i. t. d. — Najbolje i in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenji v grlu (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in čle mnogo učenih družtev.

6. avgusta:
 Stanber iz Dunaja. — Fitzhaber iz Draždani. — Samengo iz Dunaja. — Kriz iz Trsta.
 Pri stonu: Pivec iz Admonta. — Matevž iz Ljubna. — Sota iz Hercegovine. — Löwy iz Dunaja. — Pri mestu Ljubljana: Bergant iz Gorenjskega. — Wolf iz Grada.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.
 Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolezni čutnice in vodenice. Prepričan sem se sam gledašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.
 James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.
 Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp. Dr. Angelsteina.
 Berlin, 6. maja 1856.
 Ponavljam izrekan gledé Revalesscière du Barry s stransko, najbolj spricvalo.
 Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalca.

Spricvalo št. 76.921.
 Obergimpfern, (Badensko), 22. aprila 1872.
 Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nje nogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.
 Revalesscière je 4 krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50 krat več na deni, ko pri zdravilih.

Revalesscière v puščah po pol funta 1 gold. 50 kr., 2 funta 2 gold. 50 kr., 3 funta 3 gold. 50 kr., 4 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 5 gold. 50 kr., 12 funtov 12 gold. 50 kr., 24 funtov 24 gold. 50 kr. Revalesscière-Miscelée v puščah in Revalesscière-Chocolatée v prahu 24 funtov 1 gold. 50 kr., 48 funtov 2 gold. 50 kr., 96 funtov 4 gold. 50 kr., 192 funtov 8 gold. 50 kr. Revalesscière-Du Barry & Comp. na Dunaju, 66. Kärntnerstrasse št. 6, kakor v vsaki mestni pri dobrih lekarnah in specijalnih trgovcih; tudi razpošilja in vsaka hiša na vsi kraji po poštnih uradnih ali povsodih. V Ljubljani Ed. J. Svoboda, lekar pri "zlatem oriu", v Reki pri lekarju J. Prohmanu, v Celovcu pri lekarju Birnacherju, v Spijetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo, pri drogeristu P. Rocca i. J. Hirsch, v Zadru pri Androvicu. (23)

Polytechnická škola

ve Frankenbergu (v Sasich).

Pro vzdělání

Ingenieurů strojů, Zeměměřičů, Lučebníků (úplně zařízené Laboratorium), Strojvedoucích.

Přípravka pro jednoroční dobrovolníky.

Prospekty zasílá ředitelstvo zdarma a na dopisy odpovídá se též česky.

(229—3)

Národní tiskárna

v Ljubljani

NÁRODNÁ TISKARNA

v Ljubljani,

v Kolmanovej hiši v zvezdi,

priporoča se čestitemu p. n. občinstvu za izvršenje vseh v stroko tiskarstva spadajočih del, ter bode jej blagovoljno izročena dela po najnižjih cenah hitro in okusno izdelovala, posebno pa:

Letna poročila,
 koledarje,
računske poročila,
 račune, fakture,
 cirkulare, menjice,
vstopnice, vabilne liste,
 mrtvaške ali parte liste,
 železcestne vozne liste,
 s firmo in železniškim kolekom,
 formulare za c. kr. urade,
 advokate in notarje,
 itd. itd.

Literarne knjige,
 časopise, brošure,
 kataloge,
glave na pisni papir,
 jedilne liste, cenike,
 diplome, izkaznice,
 obiskovalne ali vizitkarte,
poštne vozne liste,
 kovert s firmo,
 oznanila za prilepljenje na ogle,
 itd. itd.